

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/952

af 29. maj 2017

om ændring af direktiv (EU) 2016/1164, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er absolut nødvendigt at genoprette tilliden til retfærdigheden i skattesystemerne og at sætte regeringerne i stand til effektivt at udøve deres skattemæssige suverænitæt. Derfor har Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) fremsat anbefalinger om konkrete tiltag som led i initiativet mod udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS).
- (2) De endelige rapporter om de 15 OECD-tiltag til bekæmpelse af BEPS blev offentliggjort den 5. oktober 2015. Rådet udtrykte tilfredshed med dette resultat i sine konklusioner af 8. december 2015. Desuden understregede Rådet i sine konklusioner behovet for at finde fælles, men fleksible, løsninger på EU-plan, som er i overensstemmelse med OECD's konklusioner vedrørende BEPS.
- (3) Som reaktion på behovet for en mere fair beskatning og navnlig med henblik på opfølgning af OECD's konklusioner vedrørende BEPS forelagde Kommissionen den 28. januar 2016 en pakke af foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse. Som led i denne pakke vedtog Rådet direktiv (EU) 2016/1164 ⁽³⁾ om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse.
- (4) Direktiv (EU) 2016/1164 fastsætter en ramme for håndtering af hybride mismatch.
- (5) Det er nødvendigt at fastsætte regler, der i størst muligt omfang neutraliserer virkningerne af hybride mismatch. I betragtning af, at direktiv (EU) 2016/1164 kun omfatter hybride mismatch, der opstår i samspillet mellem medlemsstaternes selskabsskattesystemer, udsendte Økofinrådet den 12. juli 2016 en erklæring, hvori det

⁽¹⁾ Udtalelse af 27.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 14.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

anmodede Kommissionen om senest i oktober 2016 at forelægge et forslag om hybride mismatch, der omfatter tredjelande, for at fastsætte regler, som er i overensstemmelse med og lige så effektive som de regler, der anbefales i OECD's endelige rapport fra 2015 vedrørende aktion 2 om neutralisering af virkningerne af hybride mismatch-arrangementer («OECD's BEPS-rapport om aktion 2»), med henblik på at opnå enighed inden udgangen af 2016.

- (6) I direktiv (EU) 2016/1164 anerkendes det bl.a., at det er afgørende, at der arbejdes videre med andre hybride mismatch, f.eks. i forbindelse med faste driftssteder. På baggrund heraf er det vigtigt, at hybride mismatch, der involverer et fast driftssted, også omfattes af det nævnte direktiv.
- (7) For at skabe en ramme, der er i overensstemmelse med og lige så effektiv som OECD's BEPS-rapport om aktion 2, er det vigtigt, at direktiv (EU) 2016/1164 også indeholder regler om hybride overførsler, importerede mismatch og omhandler hele spektret af dobbelte fradrag for at forhindre skattesubjekter i at udnytte de resterende smuthuller.
- (8) Direktiv (EU) 2016/1164 indeholder regler vedrørende hybride mismatch mellem medlemsstaterne og bør derfor også indeholde regler om hybride mismatch med tredjelande, hvor mindst én af de involverede parter er et skattepligtigt selskab eller en enhed i tilfælde af omvendte hybride enheder i en medlemsstat, samt regler om importerede mismatch. Følgelig bør reglerne om hybride mismatch og mismatch mellem skattemæssige hjemsteder finde anvendelse på alle skattesubjekter, som er selskabsskattepligtige i en medlemsstat, herunder på faste driftssteder, eller på arrangementer, der anses som faste driftssteder, for enheder, der er hjemmehørende i et tredjeland. Reglerne om omvendte hybride mismatch bør finde anvendelse på alle enheder, som behandles som transparente i skattemæssig henseende i en medlemsstat.
- (9) Reglerne om hybride mismatch bør tackle mismatch, der skyldes dobbelt fradrag, konflikt i forbindelse med karakterisering af finansielle instrumenter, betalinger og enheder eller fordeling af betalinger. Da hybride mismatch kan føre til dobbelt fradrag eller fradrag uden medregning, er det nødvendigt at fastsætte regler, hvorefter den berørte medlemsstat enten nægter fradrag for en betaling, en udgift eller et tab eller kræver, at skattesubjektet medregner betalingen i sin skattepligtige indkomst, alt efter omstændighederne. Dog gælder disse regler kun for fradragsberettigede betalinger og bør ikke påvirke de generelle aspekter af et skattesystem, uanset om det er et klassisk system eller et godtgørelsessystem.
- (10) Hybride mismatch, der involverer et fast driftssted, opstår, når forskellene mellem reglerne i det faste driftsstedes jurisdiktion og hjemstedets jurisdiktion for fordeling af indtægter og udgifter mellem forskellige dele af samme enhed giver anledning til et mismatch i skattemæssige resultater, og omfatter de tilfælde, hvor et mismatchresultat opstår, fordi der ses bort fra et fast driftssted i henhold til lovgivningen i filialens jurisdiktion. Sådanne mismatchresultater kan føre til dobbelt fradrag eller fradrag uden medregning og bør derfor afskaffes. I tilfælde af tilsidesatte faste driftssteder bør den medlemsstat, hvor skattesubjektet er hjemmehørende, medregne den indkomst, der ellers ville blive henført til det faste driftssted.
- (11) Eventuelle tilpasninger, som skal foretages i henhold til dette direktiv, bør i princippet ikke påvirke fordelingen af beskatningsrettigheder mellem jurisdiktioner i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst.
- (12) For at sikre proportionalitet er det nødvendigt kun at omfatte de tilfælde, hvor der er en væsentlig risiko for, at hybride mismatch udnyttes til skatteundgåelse. Det er derfor hensigtsmæssigt at omfatte hybride mismatch, der opstår mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder af den samme enhed, hybride mismatch, der opstår mellem et skattesubjekt og dets tilknyttede selskaber, eller mellem tilknyttede selskaber samt hybride mismatch, der er et resultat af et struktureret arrangement, der involverer et skattesubjekt.
- (13) Mismatch, der navnlig skyldes enheders hybride karakter, bør kun være omfattet, hvis et af de tilknyttede selskaber som minimum har reel kontrol over de andre tilknyttede selskaber. I sådanne tilfælde bør det derfor kræves, at et tilknyttet selskab har interesser i skattesubjektet eller et andet tilknyttet selskab, eller omvendt, i form af stemmerettigheder, kapitalejerskab eller ret til at modtage udbytte på 50 % eller mere. Ejerskab eller rettigheder tilhørende personer, der handler sammen, bør sammenlægges med henblik på anvendelsen af dette kriterium.

- (14) For at sikre, at definitionen af »tilknyttet selskab« er tilstrækkeligt dækkende i forbindelse med reglerne om hybride mismatch, bør definitionen også omfatte enheder, der i regnskabsmæssig henseende er del af samme konsoliderede koncern som skattesubjektet, selskaber, hvor skattesubjektet har en væsentlig indflydelse på ledelsen, og omvendt selskaber, som har en væsentlig indflydelse på ledelsen af skattesubjektet.
- (15) Det er nødvendigt, at reglerne omfatter fire kategorier af hybride mismatch: for det første hybride mismatch, der skyldes betalinger under et finansielt instrument, for det andet hybride mismatch, der er konsekvensen af forskelle i fordelingen af betalinger til en hybrid enhed eller et fast driftssted, herunder som følge af betalinger til et tilsidesat fast driftssted, for det tredje hybride mismatch, der skyldes betalinger fra en hybrid enhed til sin ejer, eller ansete betalinger mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder, og for det fjerde dobbelte fradrag som følge af betalinger foretaget af en hybrid enhed eller et fast driftssted.
- (16) For så vidt angår betalinger under et finansielt instrument kan et hybridt mismatch opstå, når fradraget uden medregning kan henføres til forskelle i karakteriseringen af instrumentet eller betalinger under det. Hvis betalingsens karakter gør den berettiget til dobbelt skattnedslag i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion, såsom en skattefritagelse, en nedsættelse af skattesatsen eller kredit eller tilbagebetaling af skat, bør betalingen anses for at give anledning til et hybridt mismatch svarende til det deraf følgende manglende beløb. En betaling under et finansielt instrument bør dog ikke anses for at give anledning til et hybridt mismatch, når det skattnedslag, der ydes i betalingsmodtagerens jurisdiktion, udelukkende skyldes betalingsmodtagerens skattemæssige status eller den omstændighed, at instrumentet er underkastet en særlig ordning.
- (17) For at undgå utilsigtede resultater i samspillet mellem reglen om hybride finansielle instrumenter og de krav til tabsabsorberingsevne, som banker er pålagt, og uden at dette berører statsstøttereglerne, bør medlemsstaterne kunne udelukke koncerninterne instrumenter, der er udstedt med det ene formål at opfylde udsteders krav til tabsabsorberingsevne og ikke for at undgå skat, fra anvendelsesområdet for dette direktiv.
- (18) For så vidt angår betalinger til en hybrid enhed eller et fast driftssted kan et hybridt mismatch opstå, når fradraget uden medregning er en følge af forskelle i reglerne for fordelingen af denne betaling mellem den hybride enhed og dens ejer i tilfælde af en betaling til en hybrid enhed, mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder i tilfælde af en anset betaling til et fast driftssted. Definitionen af hybridt mismatch bør kun finde anvendelse, når mismatchresultatet skyldes forskelle i reglerne for fordeling af betalinger i henhold til lovgivningen i de to jurisdiktioner, og en betaling ikke ville give anledning til et hybridt mismatch, der under alle omstændigheder ville være opstået som følge af betalingsmodtagerens status som skattefritaget i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion.
- (19) Definitionen af hybridt mismatch bør også omfatte fradrag uden medregning, der er et resultat af betalinger til et tilsidesat fast driftssted. Et tilsidesat fast driftssted er ethvert arrangement, der anses for at give anledning til et fast driftssted i henhold til lovgivningen i hovedkontorets jurisdiktion, men som ikke anses for et fast driftssted i henhold til lovgivningen i den anden jurisdiktion. Reglen om hybridt mismatch bør dog ikke finde anvendelse, når dette mismatch under alle omstændigheder ville være opstået som følge af betalingsmodtagerens status som skattefritaget i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion.
- (20) For så vidt angår betalinger foretaget af en hybrid enhed til sin ejer eller ansete betalinger mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder, kan et hybridt mismatch opstå, når fradraget uden medregning er en følge af, at betalingen eller den ansete betaling ikke anerkendes i betalingsmodtagerens jurisdiktion. I dette tilfælde, hvor mismatchresultatet er en følge af den manglende fordeling af betalingen eller den ansete betaling, er betalingsmodtagerens jurisdiktion den jurisdiktion, hvor betalingen eller den ansete betaling anses for at være modtaget i henhold til lovgivningen i betalerens jurisdiktion. Som med andre hybride enheder og mismatch i forbindelse med filialer, som giver anledning til fradrag uden medregning, bør der ikke opstå noget hybridt mismatch, når betalingsmodtageren er fritaget for afgift i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion. For denne kategori af hybride mismatch vil et mismatchresultat imidlertid kun opstå,

i det omfang betalerens jurisdiktion giver mulighed for, at fradraget for betalingen eller den ansete betaling modregnes i et beløb, der ikke er dobbelt medregnet indkomst. Hvis betalerens jurisdiktion giver mulighed for, at fradraget fremføres til en efterfølgende skatteperiode, kan kravet om at foretage en justering i henhold til dette direktiv udskydes, så længe fradraget rent faktisk modregnes i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst i betalerens jurisdiktion.

- (21) Definitionen af hybridt mismatch bør også omfatte dobbelte fradrag, uanset om de opstår som følge af betalinger, udgifter, som ikke behandles som betalinger i henhold til national ret eller som følge af tab fra ned- eller afskrivninger. Som med ansete betalinger og betalinger foretaget af en hybrid enhed, som er tilsidesat af betalingsmodtageren, bør et hybridt mismatch imidlertid kun opstå, i det omfang betalerens jurisdiktion giver mulighed for, at fradraget modregnes i et beløb, der ikke er dobbelt medregnet indkomst. Dette betyder, at hvis betalerens jurisdiktion giver mulighed for, at fradraget fremføres til en efterfølgende skatteperiode, kan kravet om at foretage en justering i henhold til dette direktiv udskydes, så længe fradraget rent faktisk modregnes i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst i betalerens jurisdiktion.
- (22) Forskellige skattemæssige resultater, der udelukkende skyldes forskelle i den værdi, som henføres til en betaling, herunder gennem anvendelse af interne afregningspriser, bør ikke omfattes af et hybridt mismatch. Da jurisdiktioner desuden anvender forskellige skatteperioder og har forskellige regler for bestemmelse af, hvornår indkomst- eller udgiftsposter er afledt eller pådraget, bør disse tidsmæssige forskelle ikke generelt betragtes som årsag til mismatch i skattemæssig henseende. Men en fradragsberettiget betaling i henhold til et finansielt instrument, som ikke med rimelighed kan forventes at blive medregnet i indkomst inden for en rimelig tid, bør anses for at give anledning til et hybridt mismatch, hvis dette fradrag uden medregning kan henføres til forskelle i karakteriseringen af det finansielle instrument eller betalinger i henhold til det. Det bør forudsættes, at der kan opstå et mismatch, hvis en betaling i henhold til et finansielt instrument ikke medregnes i indkomst inden for et rimeligt tidsrum. En sådan betaling bør anses for medregnet i indkomst inden for et rimeligt tidsrum, hvis betalingsmodtageren medregner den inden for 12 måneder efter slutningen af betalerens skatteperiode eller som fastsat efter armslængdeprincippet. Medlemsstaterne kan kræve, at en betaling medregnes inden for et bestemt tidsrum for at undgå at give anledning til et mismatch og for at sikre skattekontrol.
- (23) Hybride overførsler kan give anledning til forskel i skattemæssig behandling, hvis det underliggende afkast på et finansielt instrument som følge af et arrangement til at overføre et finansielt instrument blev behandlet som værende afledt af mere end én af parterne i arrangementet. I sådanne tilfælde kan betalingen i forbindelse med den hybride overførsel give anledning til fradrag for betaleren, mens den af betalingsmodtageren behandles som afkast på det underliggende instrument. Denne forskel i skattemæssig behandling kan føre til et resultat med fradrag uden medregning eller til generering af en for stor skattecredit i den indeholdte skat for det underliggende instrument. Sådanne mismatch bør derfor afskaffes. For så vidt angår fradrag uden medregning bør der gælde samme regler som for neutralisering af mismatch fra betalinger i forbindelse med et hybridt finansielt instrument. For så vidt angår hybride overførsler, der er struktureret med henblik på at frembringe for store skattecreditter, bør den pågældende medlemsstat hindre betaleren i at anvende den overskydende kredit til at opnå en skattefordel, herunder gennem anvendelse af en generel regel om bekæmpelse af misbrug i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv (EU) 2016/1164.
- (24) Det er nødvendigt at fastsætte en regel, der giver medlemsstaterne mulighed for at tackle uoverensstemmelser i gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv, som fører til et hybridt mismatch, selv om medlemsstaterne handler i overensstemmelse med dette direktiv. Hvis der opstår en sådan situation, og hovedreglen i dette direktiv ikke finder anvendelse, bør en sekundær regel finde anvendelse. Anvendelsen af både hovedreglen og den sekundære regel gælder dog kun for hybride mismatch som defineret i dette direktiv og bør ikke berøre de generelle aspekter af en medlemsstats skattesystem.
- (25) Importerede mismatch opstår, når virkningen af et hybridt mismatch mellem parter i tredjelande forskydes til en medlemsstats jurisdiktion ved hjælp af et ikkehybridt instrument, hvorved de regler, der neutraliserer hybride mismatch, undergraves. En fradragsberettiget betaling i en medlemsstat kan bruges til at finansiere udgifterne til hybride mismatch. For at imødegå sådanne importerede mismatch er det nødvendigt at fastsætte regler, hvorefter der nægtes fradrag for en betaling, hvis den tilsvarende indkomst fra denne betaling direkte eller indirekte modsvares af et fradrag, der opstår i forbindelse med et hybridt mismatch, som giver anledning til et dobbelt fradrag eller et fradrag uden medregning mellem tredjelande.

- (26) Et mismatch i forbindelse med et skattesubjekt med to hjemsteder kan føre til et dobbelt fradrag, hvis en betaling, der foretages af et skattesubjekt med to hjemsteder, fradrages i henhold til lovgivningen i begge jurisdiktioner, hvor skattesubjektet er hjemmehørende. Da mismatch i forbindelse med skattesubjekter med to hjemsteder kan give anledning til dobbelte fradrag, bør de være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. En medlemsstat skal nægte det dobbelte fradrag, der opstår i forbindelse med et selskab med to hjemsteder, i det omfang denne betaling er modregning i et beløb, som ikke er sidestillet med løn i henhold til lovgivningen i den anden jurisdiktion.
- (27) Målet for dette direktiv er at gøre det indre marked som helhed mere modstandsdygtigt over for hybride mismatch. Dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved, at medlemsstaterne handler hver for sig, da de nationale selskabsskattesystemer er meget forskellige, og da selvstændige tiltag fra medlemsstaternes side blot ville gentage den eksisterende fragmentering af det indre marked inden for direkte beskatning. Dette ville blot videreføre ineffektivitet og forvriddinger i samspillet mellem forskellige nationale foranstaltninger. Resultatet heraf vil være manglende koordinering. På grund af hybride mismatches grænseoverskridende karakter og nødvendigheden af, at der vedtages løsninger for det indre marked som helhed, kan målet bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Direktivet fastsætter det nødvendige niveau af beskyttelse af det indre marked og sigter dermed udelukkende mod at opnå den grad af koordinering inden for Unionen, der er absolut nødvendig for at opfylde målet.
- (28) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne anvende de relevante forklaringer og eksempler i OECD's BEPS-rapport om aktion 2 som en kilde til illustration eller fortolkning, i det omfang de er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og EU-retten.
- (29) Reglerne om hybride mismatch i artikel 9, stk. 1 og 2, finder kun anvendelse, i det omfang den situation, som involverer et skattesubjekt, giver anledning til et mismatchresultat. Der bør ikke opstå et mismatchresultat, når et arrangement er genstand for tilpasning i henhold til artikel 9, stk. 5, eller artikel 9a, og ligeledes bør arrangementer, der er underlagt tilpasninger i henhold til disse dele af dette direktiv, ikke være genstand for yderligere tilpasning i henhold til reglerne om hybride mismatch.
- (30) Når bestemmelserne i et andet direktiv, f.eks. bestemmelserne i Rådets direktiv 2011/96/EU⁽¹⁾, fører til neutralisering af mismatch i skattemæssige resultater, bør det ikke være muligt at anvende reglerne om hybride mismatch i nærværende direktiv.
- (31) Fem år efter dette direktivs ikrafttræden bør Kommissionen foretage en evaluering af dets gennemførelse og aflægge rapport til Rådet herom. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for denne evaluering.
- (32) Direktiv (EU) 2016/1164 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv (EU) 2016/1164 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle skattesubjekter, som er selskabsskattepligtige i en eller flere medlemsstater, herunder faste driftssteder i en eller flere medlemsstater for enheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland.

2. Artikel 9a finder anvendelse på alle enheder, der behandles som transparente i skattemæssig henseende af en medlemsstat.«

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8).

2) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 4), sidste afsnit, affattes således:

»Med henblik på artikel 9 og 9a gælder følgende:

- a) Hvis mismatchresultatet opstår i henhold til denne artikels nr. 9), første afsnit, litra b), c), d), e) eller g), eller når en tilpasning er påkrævet i medfør af artikel 9, stk. 3, eller artikel 9a, ændres definitionen af tilknyttet selskab, således at kravet om 25 % erstattes af et krav om 50 %.
- b) En person, der handler sammen med en anden person for så vidt angår stemmerettigheder eller kapitalejerskab af en enhed, skal anses som indehaver af deltagelse i alle stemmerettigheder eller hele kapitalen i den pågældende enhed, der er ejet af en anden person.
- c) Ved et tilknyttet selskab forstås også en enhed, der er del af samme konsoliderede koncern i regnskabsmæssig henseende som skattesubjektet, et selskab, hvor skattesubjektet har en væsentlig indflydelse på ledelsen, eller et selskab, som har en væsentlig indflydelse på ledelsen af skattesubjektet«.

b) Nr. 9) affattes således:

»9) »hybridt mismatch«: en situation, der involverer et skattesubjekt eller i forbindelse med artikel 9, stk. 3, en enhed, hvor:

a) en betaling under et finansielt instrument giver anledning til fradrag uden medregning, og:

- i) en sådan betaling ikke medregnes inden for et rimeligt tidsrum, og
- ii) det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i kvalificeringen af instrumentet eller betalingen i henhold hertil.

Med henblik på første afsnit anses en betaling i henhold til et finansielt instrument som indtægtsført inden for et rimeligt tidsrum, hvis:

- i) betalingen medregnes i betalingsmodtagerens jurisdiktion i en skatteperiode, som starter senest 12 måneder efter udgangen af betalerens skatteperiode, eller
  - ii) det er rimeligt at forvente, at betalingen medregnes i betalingsmodtagerens jurisdiktion i en fremtidig skatteperiode, og betalingsbetingelser er dem, som ville forventes at blive aftalt mellem uafhængige selskaber
- b) en betaling til en hybrid enhed giver anledning til fradrag uden medregning, og det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i fordelingen af betalinger til den hybride enhed i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den hybride enhed er etableret eller registreret, og jurisdiktionen for enhver person med en deltagelse i denne hybride enhed
  - c) en betaling til en enhed med et eller flere faste driftssteder, der giver anledning til fradrag uden medregning, og det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i fordelingen af betalinger mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder af samme enhed i henhold til lovgivningen i de jurisdiktioner, hvor enheden opererer
  - d) en betaling giver anledning til fradrag uden medregning som følge af en betaling til et tilsidesat fast driftssted
  - e) en betaling foretaget af en hybrid enhed giver anledning til fradrag uden medregning, og det pågældende mismatch skyldes den omstændighed, at betalingen er tilsidesat i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion
  - f) en anset betaling mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder giver anledning til fradrag uden medregning, og det pågældende mismatch skyldes den omstændighed, at betalingen er tilsidesat i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion, eller
  - g) et dobbelt fradrag forekommer.

Med henblik på nr. 9) gælder følgende:

- a) En betaling, der udgør det underliggende afkast på et overført finansielt instrument, må ikke give anledning til et hybridt mismatch i henhold til første afsnit, litra a), når betalingen foretages af en værdipapirhandler i forbindelse med en hybrid overførsel på markedet, forudsat at betalerens jurisdiktion kræver, at værdipapirhandleren medtager alle beløb, der modtages vedrørende det overførte finansielle instrument, som indkomst.
- b) Et hybridt mismatch opstår kun i henhold til første afsnit, litra e), f) eller g), i det omfang betalerens jurisdiktion giver mulighed for fradrag, der modregnes i et beløb, der ikke er dobbelt medregnet indkomst.
- c) Et mismatchresultat betragtes ikke som et hybridt mismatch, medmindre det opstår mellem tilknyttede selskaber, mellem et skattesubjekt og et tilknyttet selskab, mellem hovedkontoret og det faste driftssted, mellem to eller flere faste driftssteder af samme enhed eller i forbindelse med et struktureret arrangement.

Med henblik på dette nr. 9) og artikel 9, 9a og 9b forstås ved:

- a) »mismatchresultat«: et dobbelt fradrag eller et fradrag uden medregning
- b) »dobbelt fradrag«: et fradrag af samme betaling, udgifter eller tab i den jurisdiktion, hvor betalingen har sit udspring, udgifterne er pådraget eller tabene er lidt (betalerens jurisdiktion) og investor i en anden jurisdiktion (investorens jurisdiktion). I forbindelse med en betaling fra en hybrid enhed eller et fast driftssted er betalerens jurisdiktion den jurisdiktion, hvor den hybride enhed eller det faste driftssted er etableret eller beliggende
- c) »fradrag uden medregning«: et fradrag af en betaling eller en anset betaling mellem hovedkontoret og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder i enhver jurisdiktion, hvor den pågældende betaling eller den ansete betaling anses for at være foretaget (betalerens jurisdiktion), uden at den pågældende betaling eller ansete betaling på tilsvarende vis medregnes skattemæssigt i betalingsmodtagerens jurisdiktion. Betalingsmodtagerens jurisdiktion er enhver jurisdiktion, hvor betalingen eller den ansete betaling modtages eller anses for at være modtaget i henhold til lovgivningen i en anden jurisdiktion
- d) »fradrag«: det beløb, der skal anses som fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst i henhold til lovgivningen i betalerens eller investorens jurisdiktion. Udtrykket »fradragsberettiget« forstås tilsvarende
- e) »medregning«: det beløb, der bringes i betragtning i den skattepligtige indkomst i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion. En betaling under et finansielt instrument anses ikke for at indgå, i det omfang betalingen giver ret til et skattnedslag udelukkende på grund af den måde, som betalingen er karakteriseret i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion. Udtrykket »medregnet« forstås tilsvarende
- f) »skattnedslag«: en skattefritagelse, en nedsættelse af skatteprocenten eller en skattecredit eller tilbagebetaling (bortset fra en nedsættelse af indeholdt kildeskat)
- g) »dobbelt medregnet indkomst«: enhver indkomst, der er omfattet af lovgivningen i begge de jurisdiktioner, hvor mismatchresultatet er opstået
- h) »person«: en fysisk person eller en enhed
- i) »hybrid enhed«: en enhed eller et arrangement, der betragtes som en skattepligtig enhed i henhold til lovgivningen i en jurisdiktion, og hvis indkomst eller udgift behandles som indtægt eller udgift for en eller flere andre personer i henhold til lovgivningen i en anden jurisdiktion
- j) »finansielt instrument«: ethvert instrument, i det omfang det giver anledning til afkast af finansiering eller egenkapital, som beskattes efter reglerne for skattegæld, egenkapital eller derivater i henhold til lovgivningen i enten betalingsmodtagerens eller betalerens jurisdiktion, og omfatter en hybrid overførsel
- k) »værdipapirhandler«: en person eller enhed, der beskæftiger sig med regelmæssigt at købe og sælge finansielle instrumenter for egen regning med henblik på at skabe fortjeneste

- l) »hybrid overførsel«: et arrangement til at overføre et finansielt instrument, hvor det underliggende afkast på det overførte finansielle instrument skattemæssigt behandles som samtidigt afledt af mere end én af parterne i dette arrangement
- m) »hybrid overførsel på markedet«: en hybrid overførsel, som en værdipapirhandler deltager i som led i den normale forretningsgang og ikke som led i et struktureret arrangement
- n) »tilsidesat fast driftssted«: et arrangement, der anses for at give anledning til et fast driftssted i henhold til lovgivningen i hovedkontorets jurisdiktion og anses ikke for at give anledning til et fast driftssted i henhold til lovgivningen i den anden jurisdiktion«.

c) Følgende numre indsættes:

- »10) »konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende«: en koncern bestående af alle enheder, der fuldt ud indgår i de konsoliderede regnskaber, som udarbejdes i overensstemmelse med International Financial Reporting Standards eller en medlemsstats nationale regnskabssystem
- 11) »struktureret arrangement«: et arrangement, der indebærer et hybridt mismatch, hvor mismatchresultatet er prissat i vilkårene for det pågældende arrangement, eller et arrangement, der er udformet med henblik på at frembringe et hybridt mismatch, medmindre skattesubjektet eller et tilknyttet selskab ikke med rimelighed kunne forventes at være bekendt med det hybride mismatch og ikke får del i værdien af den skattefordel, der følger af det hybride mismatch.«

3) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 5, litra a), nr. ii), affattes således:

- »ii) alle aktiver og passiver er værdiansat efter samme metode som i de konsoliderede regnskaber, der udarbejdes i overensstemmelse med International Financial Reporting Standards eller en medlemsstats nationale regnskabssystem«.

b) Stk. 8 affattes således:

- »8. Med henblik på stk. 1-7 kan skattesubjektet gives ret til at anvende konsoliderede regnskaber, der er udarbejdet i henhold til andre regnskabsstandarder end International Financial Reporting Standards eller en medlemsstats nationale regnskabssystem.«

4) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Hybride mismatch

1. I det omfang et hybridt mismatch fører til et dobbelt fradrag:

- a) skal fradraget nægtes i den medlemsstat, der er investorens jurisdiktion, og
- b) skal fradraget nægtes i den medlemsstat, der er betalerens jurisdiktion, hvis fradraget ikke nægtes i investorens jurisdiktion.

Sådanne fradrag skal dog være berettiget til modregning i dobbelt medregnet indkomst, uanset om de er opstået i en løbende eller efterfølgende skatteperiode.

2. I det omfang et hybridt mismatch fører til fradrag uden medregning:

- a) skal fradraget nægtes i den medlemsstat, der er betalerens jurisdiktion, og
- b) skal størrelsen af den betaling, der ellers ville give anledning til et mismatchresultat, medregnes i den medlemsstat, der er betalingsmodtagerens jurisdiktion, hvis fradraget ikke nægtes i betalerens jurisdiktion.

3. En medlemsstat skal nægte fradrag for enhver betaling fra et skattesubjekt, i det omfang en sådan betaling direkte eller indirekte finansierer fradragsberettigede udgifter, der giver anledning til et hybridt mismatch gennem en transaktion eller en række transaktioner mellem tilknyttede selskaber eller indgået som led i en struktureret arrangement, medmindre en af de jurisdiktioner, der er involveret i transaktionerne eller rækken af transaktioner, har foretaget en tilsvarende justering i forbindelse med et sådant hybridt mismatch.

4. En medlemsstat kan udelukke fra anvendelsesområdet for:

a) denne artikels stk. 2, litra b): hybride mismatch som defineret i artikel 2, nr. 9), første afsnit, litra b), c), d) eller f)

b) denne artikels stk. 2, litra a) og b): hybride mismatch som følge af betaling af renter i henhold til et finansielt instrument til et tilknyttet selskab, hvor:

i) det finansielle instrument har konverterings-, bail-in- eller nedskrivningsegenskaber

ii) det finansielle instrument er udstedt alene med det formål at opfylde de krav til tabsabsorberingsevne, der gælder for banksektoren, og det finansielle instrument er anerkendt som sådant i skattesubjektets krav til tabsabsorberingsevne

iii) det finansielle instrument er udstedt:

— i forbindelse med finansielle instrumenter med konverterings-, bail-in- eller nedskrivningsegenskaber på modervirksomhedsniveau

— på et niveau, som er nødvendigt for at opfylde de gældende krav til tabsabsorberingsevne

— ikke som led i et struktureret arrangement, og

iv) det samlede nettofradrag for den konsoliderede koncern i arrangementet ikke overstiger det beløb, som ville have været tilfældet, hvis skattesubjektet havde udstedt et sådant finansielt instrument direkte til markedet.

Litra b) finder anvendelse indtil den 31. december 2022.

5. I det omfang et hybridt mismatch involverer indkomst fra et tilsidesat fast driftssted, som ikke er skattepligtigt i den medlemsstat, hvori skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende, kræver denne medlemsstat, at skattesubjektet medregner den indkomst, der ellers ville blive henført til det tilsidesatte faste driftssted, i sit skattegrundlag. Dette gælder, medmindre medlemsstaten er forpligtet til at fritage sådan indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er indgået af medlemsstaten med et tredjeland.

6. I det omfang en hybrid overførsel er udformet med henblik på at frembringe et nedslag for indeholdt skat på en betaling afledt af et overført finansielt instrument til mere end én af de involverede parter, begrænser skattesubjektets medlemsstat omfanget af dette nedslag i forhold til den skattepligtige nettoindkomst, der knytter sig til denne betaling.»

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Omvendte hybride mismatch

1. Hvis en eller flere tilknyttede ikkehjemmehørende enheder, som sammenlagt ejer en direkte eller indirekte interesse i mindst 50 % af stemmerettighederne, kapitalen eller retten til en andel af overskuddet i en hybrid enhed, som er registreret eller etableret i en medlemsstat, er beliggende i en eller flere jurisdiktioner, der behandler den hybride enhed som en skattepligtig person, anses den hybride enhed som hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, og dens indkomst beskattes, i det omfang den pågældende indkomst ikke beskattes på anden vis i henhold til lovgivningen i medlemsstaten eller i en anden jurisdiktion.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på et institut for kollektiv investering. I denne artikel forstås ved »institut for kollektiv investering« en investeringsfond eller et institut, der er udbredt, har en diversificeret portefølje af værdipapirer og er underlagt regler for investorbeskyttelse i det land, hvor investeringsfonden eller instituttet er etableret.

*Artikel 9b***Mismatch mellem skattemæssige hjemsteder**

I det omfang et fradrag for betaling, udgifter eller tab af et skattesubjekt, som i skattemæssig henseende er hjemmehørende i to eller flere jurisdiktioner, er fradragsberettiget i beskatningsgrundlaget i begge jurisdiktioner, skal skattesubjektets medlemsstat nægte fradrag, i det omfang den anden jurisdiktion giver mulighed for, at det dobbelte fradrag modregnes i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst. Hvis begge jurisdiktioner er medlemsstater, nægter den medlemsstat, hvor skattesubjektet ikke anses for at være hjemmehørende i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem de to berørte medlemsstater, fradrag.«

6) I artikel 10, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit evaluerer Kommissionen senest den 1. januar 2022 gennemførelsen af artikel 9 og 9b, navnlig konsekvenserne af den undtagelse, der er fastsat i artikel 9, stk. 4, litra b), og rapporterer til Rådet herom.«

7) I artikel 11 indsættes følgende stykke:

»5a. Uanset stk. 1 vedtager og offentliggør medlemsstaterne senest den 31. december 2019 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 9. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2020.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2019 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2020.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Uanset stk. 1 vedtager og offentliggør medlemsstaterne senest den 31. december 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 9a i direktiv (EU) 2016/1164. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2017.

På Rådets vegne
C. CARDONA
Formand
